

hvad vi hidtil have ment skulde gøres i Forsvarssagen. Vi ville derfor arbejde imod denne Samlingspolitik, hvis Maal er en saadan Forsvarsordning, som den højtærede Minister her har paapeget for os.

Christian Rasmussen: Fra forskellige Sider er der under denne Finanslovdebat rettet en til Tider ret skarp Kritik mod vore Statsbaner. Der har været talt om Lønningerne for en Del af Funktionærerne, om Sparesystemet og om meget mere. Jeg skal ogsaa, til Trods for, at den højtærede Minister har taget tidligere Taleres Kritik meget unaadigt op og søgt at reducere den til det rene intet, tillade mig at omtale forskellige Forhold ved vore Statsbaner, i Haab om, at i alt Fald noget af, hvad jeg fremfører, maa finde et velvilligt Øre hos den højtærede Minister.

Jeg kan, til Trods for den højtærede Ministers Erklæring om, at han ikke agter at faa Tantiemen afløst af fast Løn for Funktionærerne ved Statsbanerne eller blot søge den fordelt efter mere retfærdige Principper og hans videre Udtalelser om, at Funktionærerne ikke ønskede at faa Tantiemen væk, ikke undlade at omtale denne indenfor Statens Enemærker splinterny Lønningsmetode, og jeg skal, til Trods for den højtærede Ministers Erklæring om det modsatte, udtale, at Funktionærerne, maaske med Undtagelse af de 2—3 højeste Lønningsklasser, gennemgaaende ønske Tantiemen afløst af fast Løn. De ønske det for det første, fordi den er Skyld i det trods Ministerens Benægtelse vidt drevne Sparesystem, der er gennemført ved Statsbanerne. De ønske det endvidere, fordi Tantiemen bevirker, at de overordnede presse for meget Arbejde ud af de underordnede, med andre Ord presse Citronen paa dette Omraade for stærkt. De ønske det dernæst, fordi de mene, hvad der sikkert ogsaa er rigtigt, at Tantiemen fremmer daarligt Kammeratskab. Og endelig kommer jo dertil, at denne Jagen efter at faa Tantiemen saa høj som muligt, at spare saa meget som muligt ved Statsbanerne, kan blive en Fare for Publikum. Jeg vil ikke paastaa, at den i dette Øjeblik er det, men efterhaanden som man bliver mere og mere gridsk efter ad denne

Vej at forhøje Lønnen, kan Tantiemen blive til en Fare for Publikum.

Jeg tør vove, altsaa i Modsætning til den højtærede Minister, at paastaa, at den langt overvejende Del af Statsbanernes Funktionærer ønske Tantiemen hen, hvor Pebret gror, ønsker den afløst hellere i Dag end i Morgen, og det er kun, for saa vidt man ikke kan faa den helt afskaffet, at man ønsker en anden Fordeling efter mere retfærdige Principper end dem, efter hvilke Funktionærerne vistnok med Rette mene, at Tantiemen nu bliver fordelt. Funktionærerne kunne ikke — og jeg maa tilstaa, at jeg, som jeg har haft Lejlighed til at udtale før, heller ikke kan det — se Retfærdigheden i, at f. Eks. Generaldirektøren skal have 45 pCt. af sin Løn i Tantieme, medens Portørerne maa nøjes med 6 pCt., og Depotarbejderne, om hvis Betydning for Banerne og for en god og forsvarlig Behandling af Materiellet der ikke kan tvistes, slet ikke skulle have noget. Jeg kan heller ikke forstaa, at Ledvogterne skulle have Tantieme, medens Ledvogterskerne ikke skulle have noget, og det kunne Funktionærerne heller ikke.

Den højtærede Minister mente, at der ikke var nogen Grund til atter i Aar at rejse hele dette Spørgsmaal; men jeg tør forsikre ham om, at Funktionærerne ville vedblive at rejse Spørgsmaalet, indtil Tantiemen enten bliver afskaffet eller bliver mere retfærdig fordelt, end Tilfældet er nu. Det har for øvrigt glædet mig, at vi fra vor Side nu ikke længere staa ene med disse Krav. Det har glædet mig at høre det ærede Medlem for Slagelse (Lange) komme ind paa den samme Tanke. Jeg er blot noget ked af, at dette Ønske fra Højremænds Side om at komme bort fra Tantiemen kommer noget sent, og jeg maa gøre opmærksom paa, at det ikke er mindst det ærede Medlems egne Meningsfæller, der ere Skyld i, at denne Tantieme, som han nu ret skarpt fordømte, er kommen ind. Det er jo for største Delen Højre, der baade i Kommissionen og ogsaa senere under Behandlingen i Rigsdagen har holdt stærkt paa, at man skulde have Tantiemen, at en Del af Funktionærerne ved Statsbanerne skulde have noget af deres Løn paa denne Maade, hvorved de gjordes interesserede i